

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011850474, 2011854502 որոշումների հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերված գանգատն առանց բավարարման թողնելու մասին

<< 04 >> 12 2020թ. 7-13- 15382

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Մհեր Պետրոսյանի ՄԴ/152278-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Ավան վարչական շրջանի Ավան Առինջ 1-ին միկրոշրջանի 2/3 շենքի 31 բնակարանի բնակիչ Մհեր Պետրոսյանը դիմումով խնդրել է բեկանել վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011850474, 2011854502 որոշումները՝ նշելով, որ իր տրանսպորտային միջոցը իր հետ միասին գտնվել է ՊՆ-ի տրամադրության տակ և իրավախախտումները կատարել է իրավիճակից ելնելով:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն Մհեր Պետրոսյանը ճանաչվել է որպես խախտումները կատարած անձ, ուստի նրա կողմից ներկայացված գանգատը ենթակա է քննության:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ թիվ 2011850474, 2011854502 որոշումները ենթակա են կատարման հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

ՀՀ ՊՆ 2 և 2ՀԾ Երևանի թիվ 3 տարածքային ստորաբաժանման ղեկավարի կողմից 12.11.2020թ թիվ 1818/ՀՀԲ տեղեկանքի համաձայն Մհեր Շահնազարի Պետրոսյանը ծնված 1977թ.-ին հայտարարված զորահավաքի շրջանակներում 28.09.2020թ.-ին զորահավաքային զորակոչի միջոցով զորակոչվել է զինվորական ծառայության:

<<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել դիմումատուի կողմից ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումները ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարելու հանգամանքը:

Ելնելով վերոգրյալից, ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 286-րդ հոդվածի 1-ին մասով և 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության թիվ 2011850474, 2011854502 որոշումների հիմքում դրված փաստական հանգամանքների դեմ բերած գանգատը թողնել առանց բավարարման:
2. Հանձնարարել ՏՄՀԻՎԳՔ բաժնին՝ Միեր Պետրոսյանի անվամբ կայացնել նոր վարչական ակտեր:
3. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
4. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Միեր Պետրոսյանին և ՃՈ ՏՄՀԻՎԳՔ բաժնին:

